

Icopal as,
Fjellhamarveien 52,
Postboks 55,

1472 Fjellhamar

Att.: Torgrim Huseby

Dato: 13.08.2002

Deres ref.:

Vår ref.: øyw/112240

Interconsult ASA
Bryggeriveien 2
PB 123
N-1601 FREDRIKSTAD

Tlf.: (+ 47) 69 39 49 00
Faks.: (+ 47) 69 39 49 10

<http://www.interconsult.com>

Foretaksregisteret :
NO 979 364 857 MVA

Icopal, Høland **Vurdering av oppfylte arealer**

Vi viser til korrespondanse samt møte på Icopal 06.08.02, hvor problemstillinger i forbindelse med 2 oppfylte områder på eiendommen Icopal, Høland ble gjennomgått og diskutert. Tilstede på møte var Michael Malling, Norsk Wavin, Torgrim Huseby, Icopal og Øyvind Weholt, Interconsult. Formålet med møtet var å få mest mulig informasjon om de utfylte arealer fra Michael Malling.

Som et grunnlag for å vurdere muligheter for at myndighetene vil kreve at fyllmassene blir flyttet, er Interconsult ASA blitt bedt om å komme med en miljøvurdering av de aktuelle oppfylte lokaliteter.

Bakgrunnsmateriale

Vår vurdering er basert på de samtaler vi hadde 06.08.02 med Michael Malling, samt oversendte dokumenter fra Icopal:

- Utdrag av Environmental Due Diligence rapport som angår Icopal, Høland, utarbeidet av Tauw i 2001.
- Brev fra Wiersholm, Mellbye & Bech datert 12.10.01.
- Fax fra Henrik Holmboe, til Holger Hansen, Icopal, datert 30.03.01.
- Brev fra Icopal til Norsk Wavin datert 13.03.02
- Brev fra Aurskog-Høland kommune til Norsk Wavin datert 06.06.01
- Bekreftelsesbrev fra Jonny Holen til Icopal datert 07.02.02

Beskrivelse av de utfylte arealer

Det er registrert 2 områder på den aktuelle eiendommen, hvor masser er benyttet for å utfylling. Utfyllingen pågikk i perioden 1995-1997. Begge de utfylte arealer benyttes i dag som lagerområder.

Opplysninger om hva som har vært anvendt som fyllmasser er som følger:

Området 1 (lengst fra bygninger): Tilkjøpte jordmasser fra kommunens utbygging av sykehjem på Ulvetangen, tilkjøpt av Jonny Holen. Holen har bekreftet at dette i hovedsak er tørrskorpeleire og matjord

som er fjernet fra tomten for sykehjemmet og som var del av tidligere kornåker. Området antas å være 1-1,5 daa, og fyllmassevolum 2000-3000 m³. Det skal ikke være deponert avfall på denne lokaliteten.

Område 2 (på nedsiden av bygninger i tomtegrense) er blitt benyttet i forbindelse med rivning av bygninger på eiendommen. Rivningsavfallet besto av betong, metall (takplater), takpapp. Vrakrør av PVC, PE og PP er også blitt benyttet som fyllmasser. I tillegg er stedlige masser på eiendommen som ble oppgravd i forbindelse med nybygg blitt brukt som fyllmasser i dette området. Disse massen kan ha inneholdt noe sagmugg fra tidligere virksomhet på området. Det er ellers ikke kjent at det kan ha forekommet forurensninger av de stedlig oppgravde massene.

Massene er fylt ut langs skråningen av tomta, som har en høyde på 10-12 m, og i "skjæringer" i terrenget. Totalt volum fylt antas å være 3000-4000 m³.

Vurdering

Basert på de opplysninger som foreligger har vi gjort en vurdering av hvordan områdene vil kunne defineres og oppfattes i.h.t myndighetens praksis i tilsvarende saker. Vår vurdering avhenger i første rekke av at de opplysninger vi har om fyllmassene gir et korrekt bilde av massenes type og sammensetning.

Foruten de overordnede bestemmelser i Forurensningsloven anser vi at det primært er to dokumenter som vil være bestemmende for myndighetenes vurdering og eventuelle reaksjon:

- *Forskrift nr. 375 om deponering av avfall av 21.03.2002, trådt i kraft 01.05.2002.*
- *Forslag til Forskrift om opprydding i forurenset grunn (sendt på høring 03.07.2002 med høringsfrist oktober 2002).*

Siden dette er de siste forskriftene som angår forhold som den ovennevnte, og derfor de som antas å gi de strengeste bestemmelser, vil vi anta at det er mest relevant å vurdere situasjonen i forhold til disse.

Selv om deponiforskriften gjelder for deponier som er i drift, og ikke nedlagte deponier, er vi av den oppfatning at forskriften er vesentlig for å vurdere om de fyllinger som er påvist kan karakteriseres som deponier eller ikke. Definisjoner angitt i forskriften er derfor av spesiell interesse. Deponiforskriften gjelder for alle deponier, herunder interne deponier hvor avfallsprodusenten selv står for avfallsdisponeringen på produksjonsstedet.

Et deponi er definert som:

"et permanent disponeringssted for avfall ved deponering av avfallet på eller under bakken".

Deponiforskriften gjelder bl.a ikke for:

- *bruk av egnet inert avfall i forbindelse med terrengregulering og -rehabilitering, utfylling eller byggeformål*
- *deponering av ikke-forurenset jord*
- *redeponering og isolering av forurenset jord på samme lokalitet som de er gravd opp.*

Det kan også være av betydning at begrepet "fylling" ikke uten videre er synonymt med "deponi", men innbefatter også et område som er oppfylt i forbindelse med terrengregulering, utfylling etc.

Siden opplysningen om de to områdene gir noe ulik sammensetning av fyllmassene, har vi valgt å vurdere hvert område separat.

Område 1.

Området består utelukkende av tilkjørte jordmasser fra Jonny Holen i forbindelse med kommunens utbygging av sykehjem. Tillatelse til deponering av massene er gitt av Aurskog-Høland kommune.

Forurenset grunn

SFT har utarbeidet en oversikt over områder med potensielt forurenset grunn. Disse er inndelt i 3 grupper:

- 01 Liten/ingen påvirkning, ikke behov for restriksjoner på areal-/resipientbruk.
- 02 Liten/ingen påvirkning med dagens areal-/resipientbruk
- 03 Mulig/kjent påvirkning og behov for undersøkelser

Massene er oppgravd jord fra et området som synes åpenbart ikke forurenset, d.v.s at sammensetningen ikke overskrider normverdien for løsmasser tilsvarende "mest følsomt arealbruk". Begrunnelse for denne antagelse er den oppgitte kilde til massene (delvis tidligere kornåker, ingen spesiell virksomhet på dette området som kan ha forurenset massene).

Området 1 er ikke registrert i SFTs database. Ut fra den informasjon som foreligger vil ikke området heller kunne betraktes som ert forurenset området, og ut fra praksis med registrering av denne type lokaliteter, neppe være kvalifisert i registeret.

Vår oppfatning er derfor at området ikke faller innenfor definisjonen av forurenset grunn, og således ikke omfattes av den kommende forskrift eller den praksis som myndighetene i dag har i forbindelse med krav til opprydding.

Deponiforskriften

Massene som er tilkjørt kan ikke betegnes som avfall ("kasserte løse gjenstander"), og området vil derfor heller ikke kunne defineres som et deponi. Vi oppfatter "fyllingen" som bruk av ikke-forurenset jord i forbindelse med terrengregulering, utfylling.

Forholdet berøres derfor ikke av deponiforskriften.

Konklusjon

Området 1 kan ikke betegnes som et deponi etter deponiforskriften, men en utfylling hvor jordmasser er benyttet til terrengreguleringsformål. Således representerer dette ikke noen eksisterende eller fremtidig risiko m.h.t krav fra myndighetene om opprydding eller fjerning.

Område 2

Området består jordmasser som er tilkjørt utenfra i forbindelse med utbygging, samt stedlige masser fra utbyggingen på eiendommen. I tillegg er det fylt rivningsavfall fra egne bygninger og kasserte produkter (plastrør) på området. Tillatelse til bruk av området til deponering av masser er gitt av Aurskog-Høland kommune.

Forurenset grunn

Området er ikke registrert i SFTs database. Ut fra de opplysninger som foreligger om tidligere virksomhet på området er det liten grunn til å anta at jordmassene er forurenset i en slik grad at de anvendte massene vil ha påvirkning på omgivelsene. Det må antas som sannsynlig at sammensetningen av løsmassene ikke vil overskride SFTs normene for "mest følsomt arealbruk". Hvis dette skulle være tilfelle, vil det kunne forventes at området faller i gruppe 01 (se over), d.v.s liten påvirkning og ikke behov for restriksjoner på arealbruk.

Dette innebærer at myndigheten ikke vil pålegge eieren spesiell tiltak, og at området kan benyttes fritt, selv om det formelt sett skulle falle under forskriften om "oppdydding i forurenset grunn".

Deponiforskriften

Ut fra definisjonen vil trolig området kunne betegnes som et deponi. Dette begrunnes med at kasserte rør og rivningsavfall er deponert på området ("kasserte løseobjekter"). Ut fra den informasjon vi har kan alt avfall tilskrives bedriftens eget avfall.

Som nevnt over gjelder deponiforskriften ikke ved "bruk av egnet inert avfall i forbindelse med terrengregulering og – rehabilitering, utfylling eller byggeformål".

Et viktig spørsmål blir derfor om avfallet kan oppfattes som *inert*. Inert avfall er definert som:

"avfall som ikke gjennomgår noen betydelig fysisk, kjemisk eller biologisk omdanning. Inert avfall vil ikke oppløses, brenne eller på annen måte reagere fysisk eller kjemisk, det er ikke biologisk nedbrytbart og skader ikke andre stoffer det kommer i kontakt med på en måte som kan medføre forurensning av miljøet eller være til skade for menneskers helse. Avfallets totale utlekkingssegenskaper og innhold av forurensende stoffer og sigevannets økotoksitet må være ubetydelige, og framfor alt ikke representere noen fare for kvalitet på overflatevann og/eller grunnvann".

Opplysninger om avfallet viser at dette er svært lite nedbrytbart, og at det ikke kan forventes noen *betydelig* fysisk, kjemisk eller biologisk omdanning. Organiske materialet som skal være deponert er takpapp samt plastrør av PVC, PE og PP. Disse vil på lengre sikt brytes ned, men dette skjer svært langsomt (100 års perspektiv), og kan ikke betegnes som *betydelig omdanning*, og vil derfor heller ikke representere noen fare for omgivelsene. Vi mener at det også er liten sannsynlighet for at øvrig rivningsavfall inneholder forurensninger i slike mengder at dette representerer noen farer for miljøet.

Ut fra en slik betraktning vil vi slutte at området ikke omfattes av deponiforskriften. Dette forhindrer ikke at også at brukeren av inert avfall til utfyllingsformål krever tillatelse fra kommunen eller Fylkesmannen i.h.t plan- og bygningsloven.

I dette tilfellet er det gitt tillatelse av kommunen.

I den nye forskriften er det satt krav til egnethetstest ved bruk av inert avfall til utfyllingsformål. Dette har tidligere ikke vært et krav. Hvis det vil stilles krav til dokumentasjon på at avfallet er inert og egnet til utfylling, d.v.s ikke kan være til skade eller ulempe for miljøet, vil dette enkelt kunne gjøres ved å undersøke eventuelt sigevann fra fyllingen.

Konklusjon

Ut fra våre vurderinger er vi av den oppfatning at område 2 ikke representerer noen eksisterende eller fremtidig miljørisiko for omgivelsene, og det dermed heller ikke vil bli fremsatt noe krav fra myndighetene om opprydding eller fjerning.

Hvis det skulle bli behov for å dokumentere antagelse om avfallets inerthet, vil vi foreslå at det etableres noen miljøbrønner i fronten av det utfylte arealet, hvor det kan tas vannprøver for analyse.

Med hilsen
Interconsult ASA

for
Øyvind Weholt

